

*uitgeleverd. Over het Franse scheepje moet meer gezegd worden. [fol. 1353] Het kwam op 14 oktober via Malakka aan uit Bengalen. Het is een particuliere brigantijn de St. Léon onder Jean Bellore, aan wie op 21 oktober werd toegestaan een partij tarwe te verkopen en voor op te trekken compagnies gebouwen te Pondicherry van particulieren enig houtwerk te kopen naast wat levensmiddelen. Bovendien kreeg hij toestemming om zijn scheepje bij het eiland de Kuiper door particuliere arbeiders te laten herstellen.)*

Maar eenige dagen daar na den gouverneur-generaal op van ter zijde bekomen informatiën door navorsching ontdekt hebbende dat er één partij van wel circa 30 kisten met vreemde amfoen clandestien in de stad opgeslagen waren en dat er ook in de Le St. Leon van dat slaapsap te vinden was, niet alleen door den advocaat fiscaal hebbende doen in beslag nemen 32 groote en 2 kleine vaten, waar in gevonden zijn 30 kisten amfoen en 2728 stukken, zoo Bengaalsche, als Chormandelsche lijwaten, maar ook door een justitie-ele commissie het meermelte scheepje visiteeren en daarin almede 7 kisten met evenge-noemde heulsap, nevens 20 leggers, 12 pakken en één kist, alle na de opgave gevult met lijwaten gevonden zijnde, verwekte dat alles geen geringe suspitie bij ons in nadeel van voormelte Franschen kapitein, die nog vermeederde en hem voor een suspecten mors-handelaar en lorrendrayer deed houden, die geen de minste consideratie meriteerde, maar wel alle assistentie onwaardig was, doordat hij Bellore zelfs bij een speculative brief den gouverneur-generaal hadt geschreven dat de ses kassen met amfoen uit zijn schip aange-haald, wel ten verkoop hadt, maar niet naar Batavia, als wetende dat het verboden was, dog die niet hadde konnen afzetten bij zijn komst van de Oost.

Fol. 1353v-1354v.

*(Jean Bellore vroeg om een welwillende behandeling en uit het feit dat hij het zelf over zes kisten heeft, blijkt dat hij niet eens wist hoeveel kisten opium hij in zijn schip had. [fol. 1355] Bovendien gaf hij alleen de tarwe aan en verzweeg met opzet de opium en de textiel. Daarom is op 24 november besloten hem te zeggen dat hij binnen acht dagen moet vertrekken, dat hij zich verdacht had gemaakt en daarom geen hout meer mocht inkopen, noch zijn schip mocht laten herstellen. Daartoe zijn de nodige bevelen gegeven en werd besloten dit Franse scheepje tot boven Bantam door een wel bezeilde sloep te laten volgen. Maar Bellore voerde in de vergadering van 27 november aan dat hij niets tegen de wetten gedaan had. Hij bood aan zijn schip te laten onderzoeken of het zonder gevaar voor hem en de opvarenden kon vertrekken. Om verscheidene redenen is men hem ter wille geweest. [fol. 1356] Twee dagen later rapporteerden de baas en meesterknecht van Onrust en twee schippers dat voor de hoogstnodige reparaties aan de St. Léon twee maanden en twintig scheepstimmerlieden vereist waren, wilde dit schip Pondicherry veilig bereiken. In de verwachting dat het aantal timmerlieden verdubbeld zou worden, is toestemming voor een verblijf van één maand gegeven, waarin particuliere huurlingen buiten enige kosten voor de Compagnie het schip konden herstellen. Om omslaan wegens rankheid te voorkomen mocht er daarbij wel van één van de kranen op Onrust gebruik gemaakt worden. Op 16 december is voor het krenge en kielen nog de hulp van een kundig scheepstimmerman en de nodige koelies toegestaan. [fol. 1357] Op 24 november is de advocaat-fiscaal verzocht om de door de gouverneur-generaal ontdekte 30 kisten opium en 2728 stuks textiel in beslag te nemen, omdat het contrabande betrof, en om de opium intussen in een pakhuis van de Compagnie op te slaan. Die ligt nu onder het justitiële zegel in de geldkamer, terwijl de textiel al bij openbare veiling aan de meest biedende is verkocht. Tevens zijn toen niet alleen de in de St. Léon aangetroffen zeven kisten opium in beslag genomen, maar is ook besloten de mede ontdekte 20 leggers, 12 pakken en een kistje in aanwezigheid van justitiële leden en kapitein Bellore, dan wel één van zijn officieren, te laten doorzoeken of er verstopt tussen de textiel nog meer opium, dan wel iets anders aanwezig is. [fol. 1358] Zo was duidelijk te bewijzen dat de Fransman een smokkelaar was. Als dat het geval was, zou alles nauwkeurig onderzocht worden. Mocht het echter uitsluitend textiel zijn, dan moest dat met de genoemde zeven kisten opium onder het justitiële zegel en onder verantwoordelijkheid van de administrateurs op Onrust in een pak-*